Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

autē est infinito et in mensus et in finite et ī mēsē
dignitatis sup omē r.d q nō est deus s.d offensa deo
irrogata est infinita et in mensa ¶ Offendit aut
deū primus homo in peccō pme trāsgressionis
hpli primo quia homo r domus dei mātus esse
uolendo plus hrē exscerpō qm accepit adeo
secundo quia honorē debitū deo abstulit s.
dino prepto sibi dato nō obediendo tao quia
honorē deo ablatū indy.lū tūlcuit s. pluaslom
veois adv.lo pluasle r decepte consenciendo ¶ Patz
s q peccm pm hominis ex sin trāsgressione r noca
mēta r reatu mariū et in finitū fuit s.d maxima
et infinita pena qual est pena eine damnatois
inde sibi infligi debuit ¶ Cum rō papias ḡ est
quia inter statū gloie et statū damnatorum eine
nō est dare aliū statū medū in quo possit homo
ipcusi uel angelus ¶ Sed status gloie nō debe
bat homī ī extensa mendi p gram et nullomō
pnam condita s.d p consequens cessante mito
hominis p gram de nātē mendet mene damnatois
pena p commissam culpam · quia poigāle mistiā
potest stare ḡ nō p fide sine gra nec p fide sine p
seuerantia ¶ Ad u.m q dicebat q deus tamq; bo
medicus r iudex equus debuit pius omia reme
dia illius pā temptare qm ipm eius damnāne